

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/94/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713213698
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713213698.2

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Korytár, s. r. o., so sídlom v Trnave, Sladovnícka 13, IČO: 47 243 279, proti žalovanému L. L., P. X.X.XXXX, Y. H. XX, XXX XX H., právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, ul. Janka Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného - Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, ul. Janka Kráľa 5/A v konaní o zaplatenie 100,- eur s prísl. takto

rozhodol:

Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamietá.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.9.2013 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 100,- eur a náhrady trov konania. Žalobca odôvodnil žalobu tou skutočnosťou, že dňa 24.9.2005 uzavrel so žalovaným ako dlžníkom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 564,30 eur za účelom kúpy veci s možnosťou navýšenia a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli aj úverové zmluvné podmienky žalobcu. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet výška a termín splatnosti boli určené v zmluve, v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, prípadne poistenie a pod.. Žalovaný však porušil svoje zmluvné podmienky, preto bol žalobcom dňa 26.5.2011 vyzvaný k úhrade dlžnej sumy v celkovej výške 1 119,13 eur. K dnešnému dňu predstavuje dlh žalovaného sumu 100,- eur, ktorej sa žalobca domáha.

V priebehu konania žalobca na žalobe zotrval.

Súd vo veci rozhodol najskôr vydaním platobného rozkazu, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Voči platobnému rozkazu včas podali odpor, vedľajší účastník i žalovaný a namietali v ňom, že platobný rozkaz vôbec nemal byť vydaný. Žalovaný totiž bol zaviazaný žalobcovi zaplatiť sumu, zjavne bez platného právneho titulu. Z listiny, ktoré žalobca totiž predložil usudzuje žalovaný, že uplatnený nárok je neoprávnený a nedôvodný.

V tomto odpore poukázali žalovaný i vedľajší účastník na zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.9.2005, teda na úverovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovaným na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 17 000,- Sk. Úver mal žalovaný zaplatiť šiestimi mesačnými splátkami po 3 333,- Sk. Konečná výška úveru predstavovala sumu vo výške

19 998,- Sk. V danom prípade šlo nepochybne k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musela obsahovať obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy. V rámci predmetnej úverovej zmluvy malo dôjsť medzi zmluvnými stranami tiež k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II. a to z úverovým rámcem a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8. a 9. úverových podmienok spoločnosti. Na základe takto uzatvorenej úverovej zmluvy vzniklo žalovanému právo na poskytnutie revolvingového úveru I. prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8., 9., 10. a 11. úverových podmienok a právo na poskytnutie revolvingového úveru II. prostredníctvom kreditnej karty, za podmienok stanovených v hlave 13. úverových podmienok žalobcu. Vedľajší účastník i odporca mali za to, že dodávateľ, teda veriteľ a žalobca v jednej osobe, touto praktikou vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v čase podpisu zmluvy vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z predtlač predmetnej úverovej zmluvy, podpisom úverovej zmluvy sa žalovaný spotrebiteľ súčasne sa podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, voľne okom takmer nečitateľným písmom, a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Je zavádzaním spotrebiteľa, aj napriek tomu, že žalovaný úverovú zmluvu podpísal, je možné prijať záver o tom, že nemal v úmysle okrem predmetnej úverovej zmluvy uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere a preto ju treba považovať za absolútne neplatný právny úkon, pre nedostatok vôle žalovaného. Preto, ak žalovaný spotrebiteľ chcel získať úver na zakúpenie tovaru špecifikovaného v bodoch 44 a 45 úverovej zmluvy, čo bolo primárne jedinou jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač istiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Zmluvu o revolvingovom úvere je takisto ako úverovú zmluvu potrebné podriaďiť režimu Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v smere náležitosti požadovaných v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2, 3 citovaného zákona a s tým súvisiacim nedostatkom, jej písomnej formy predpísanej zákonom k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovaným nedošlo. Takúto zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru je potrebné považovať za neplatnú, aj pre nedodržanie zákonom predpísanej formy v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň sa pre platnosť tejto zmluvy vyžaduje i naplnenie i základných náležitostí právneho úkonu, podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré sa týkajú vôle, teda musí byť uzatvorená slobodne a vážne a prejavu vôle, teda musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je absolútne neplatná. Navyše vzhľadom na spôsob vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy, jej štylizáciu je dôvodné predpokladať, že žalovaný v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohol vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára i ďalšie záväzkové vzťahy so žalobcom a to zmluvu o revolvingovom úvere I. a zmluvu o revolvingovom úvere II.. Z toho vyplýva, že zmluvy o revolvingovom úvere I. že zmluva o revolvingovom úvere II. sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi.

Na podporu tejto argumentácie dali žalovaný a vedľajší účastník do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/115/2012 zo dňa 28.2.2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/176/2012 zo dňa 28.11.2012 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/176/2013 zo dňa 20.6.2013. Navyše uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky v celkovej výške 2 755,10 eur, avšak žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu 4 318,30 eur, žalovaný poskytnuté peňažné prostriedky dávno zaplatil, dokonca preplatil a z tohto dôvodu je žaloba absolútne nedôvodná.

Na toto podanie reagoval žalobca písomným podaním zo dňa 9.7.2014 urobeným prostredníctvom jeho právneho zástupcu a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/135/2013 zo dňa 21.10.2013, ktoré rieši neprípustnosť vedľajšieho účastníctva v skrátenom konaní, teda v konaní pred vydaním platobného rozkazu. Z tohto dôvodu žiadal, aby Okresný súd Martin odpor vedľajšieho účastníka zamietol. K meritu veci žalobca uviedol, že pokiaľ ide o spornú zmluvu, zároveň s podpisom úverovej zmluvy zmluvné strany uzatvorili aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Táto skutočnosť je uvedená na ľicnej strane, kde je uvedená táto skutočnosť, že zmluvné strany podpisom úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcem a pravidelnými mesačnými splátkami v dohodnutej výške, inak s úverovým rámcem vo výške 30 000,- Sk a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1 200,- Sk. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty, za podmienok stanovených v úverových podmienkach. Pri tomto type úveru ide o obnoviteľnú finančnú rezervu, pretože s každou uhradenou mesačnou splátkou sa žalovanému obnovuje

časťka, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať. Účastníci tohto právneho vzťahu sa dohodli na tom, že ak si žalovaný bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy je žalobca oprávnený žalovanému poskytnúť revolvingový úver, vydať a zaslať úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickou príručkou. Neoddeliteľnou súčasťou metodickej príručky je aj aktuálny sadzovník poplatkov a odmien. Zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť podpisom úverovej zmluvy, má však odloženú úverovú účinnosť až do budúcnosti, a to uskutočnením aktivácie karty. K aktivácii karty však došlo vážnym prejavom vôle, teda priamym a zamýšľaným úkonom žalovaného a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora, až uvedením identifikačných údajov za účelom predchádzania zneužitiu. Z uvedeného vyplýva, že revolvingová zmluva bola uzavretá s odkladacou podmienkou a je účinná až po tom, ako žalovaný sám a na základe svojej vôle aktivuje kartu a čerpá následne tento úver. Nejedná teda o plnenie žalovanému vnútené, skryté ale žalovaný sa sám musí rozhodnúť či tieto finančné služby využije alebo nie. Žalovaný si teda bol súčasného uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere vedomý, nejde teda o žiadne skrytie zmluvy do úverových podmienok, preto nie je možné súhlasiť s tým, žalovaný nemal záujem uzatvoriť revolvingovú zmluvu, keďže samotný žalovaný slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si doručенú kartu z ktorej nakoniec čerpal revolvingový úver poskytnutý mu na tento účel zo strany žalobcu. Pri takomto type úveru, keďže nie je možné určiť, kedy a koľko z úveru bude čerpané je možné stanoviť len výšku poskytnutého úverového rámca a pravidelnú splátku. Nie je možné dohodnúť ani počet splátok, nakoľko ide o automaticky obnovovaný úver. U žalovaného došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru dňa 13.3.2007 a prvá mesačná splátka bola zročná k 20.4.2007. Vzhľadom na skutočnosť, že podľa úverových podmienok bol žalovaný povinný splácať úver vždy k 20-tému dňu v kalendárnom mesiaci. Rovnako nebolo možné u takéhoto typu úveru stanoviť RPMN, to potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku sp. zn. 6Co/95/2010. Pokiaľ šlo o špecifikáciu poplatkov a výšku úrokovej sadzby, bola konkrétne stanovená v sadzovníku poplatkov a odmien, ktorý bol súčasťou metodickej príručky. Na túto sa odvolávala hlava 9. § 5 úverových podmienok a hlava 9. § 8 úverových podmienok. Keďže v zmysle § 3 hlavy 7. úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, ak sa klient oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, stal sa splatný celý zostatok čerpaného úveru, pričom splatnosť nastala 26.5.2011, kedy žalobca vyzval žalovaného k splateniu celého úveru.

Žalobca sa potom viac k veci už nevyjadril a pojednávania nariadeného na deň 16.7.2014 sa nezúčastnil.

Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu, rovnako ako vedľajší účastník na svojej argumentácii zotrvali aj na pojednávaní, kde žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že spornú zmluvu podpísal v roku 2005, keď si potreboval nový kotol na tuhé palivo a vybral si ho v predajni, kde poskytovali predaj podobných výrobkov na splátky. Vtedy podpísal spornú úverovú zmluvu v ktorej bolo dohodnuté, koľko žalovaný za kotol zaplatí, v akých splátkach a kedy. Úverovú zmluvu si prečítal veľmi zbežne a nebol pritom informovaný predajcom, že podpisuje súčasne zmluvu o revolvingovom úvere, teda že mu môže byť poskytnutý úver, ktorý môže čerpať pomocou úverovej karty. Túto kartu dostal s nejakým časovým odstupom spolu so sprievodným listom žalobcu, v ktorom pokiaľ si spomínal bol uvedený aj PIN kód a úverový rámec zrejme aj nejaké splátky. Pokiaľ šlo o splácanie úveru, boli mu k tomu zaslané šeky (poukážky). On celú záležitosť vnímal tak, že žalobca mu poskytol nejaký nový bonus alebo produkt, vzhľadom na skutočnosť, že riadne zaplatil prvý úver, ktorý si zobral na kúpu kotla. Keď podpisoval spomínanú úverovú zmluvu vôbec nevedel, že mu môže byť poskytnutý nejaký revolvingový úver, vtedy ani nestihol prečítať všeobecné úverové podmienky, ktoré boli pripojené k zmluve. Vo svojej výpovedi sa už nevedel vyjadriť kedy úver prestal čerpať, ale pripustil, že to mohlo byť v roku 2008.

V tejto súvislosti prostredníctvom právnej zástupkyne vzniesol námietku premlčania a to vzhľadom na skutočnosť, že naposledy čerpal úver v septembri v roku 2008 a vzhľadom na to, je prípadný nárok žalobcu na splatenie úveru premlčaný.

Mimo výsluchu žalovaného súd vykonal dokazovanie aj čítaním listín pripojených do súdneho spisu predovšetkým úverové zmluvy, ktorej číslo je uvedené v žalobe a ktorú účastníci podpísali dňa 24.9.2005, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. a oboznámil sa so splátkovým kalendárom, resp. históriou čerpania a splácania predmetného úveru.

Takto vykonaným dokazovaním mal súd nepochybne preukázané, že účastníci konania a to žalobca ako dodávateľ a veriteľ a žalovaný ako dlžník a spotrebiteľ dňa 24.9.2005 uzavreli úverovú zmluvu, ktorá

nepochybne mala charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vzťahoval sa na ňu režim ustanovení Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Je pravdou, že na lícnej časti predmetnej úverovej zmluvy, ktorá obsahovala generálie účastníkov právneho vzťahu väčším písmom sa nachádzali uvedené údaje, ktoré sa týkali úveru z poskytnutého na nákup tovaru, teda vyplývalo z nej, že žalovanému je poskytnutý úver na nákup tovaru v hodnote 20 000,- Sk - kotla, pričom žalovaný v hotovosti platí sumu 3 000,- Sk a úver mu je poskytovaný vo výške 17 000,- pri mesačnej splátke 3 333,- Sk, pri počte splátok 6 s konečnou výškou úveru 19 998,- Sk pri RPMN 27,65% ročne. Dátum prvej splátky bol uvedený ku dňu 20.12.2005 a ďalšie splátky mali byť uhrádzané vždy do 20-tého dňa kalendárneho mesiaca.

V dolnej časti lícnej strany zmluvy je podstatne drobnejším písmom uvedený údaj, že klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., inak s úverovým rámcom vo výške 30 000,- Sk a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 12 000,- Sk. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s..

Podmienky poskytnutia revolvingového úveru bol potom uvedené v úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., ktoré boli súčasťou podpísanej úverovej zmluvy a to v hlave 8., 9., 10., 11.. Tieto ustanovenia však neobsahujú dohodu, ktorú predpokladá ustanovenie § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Mimo úverového rámca, ktorý je uvedený v § 1 hlavy 8. vo výške 15 000,- Sk podľa hlavy 9. § 5 bol klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver v pravidelných mesačných splátkach ku 20-tému dňu v kalendárnom mesiaci vo výške 4% z výšky dohodnutého úverového rámca platného ku dňu splatnosti prvej splátky, pričom v jednotlivých splátkach sú zahrnuté dohodnuté úroky, príslušná časť čerpaného revolvingového úveru, pravidelné poplatky, ktoré sú v tomto ustanovení príkladno vymenované. Poplatky mali byť špecifikované v sadzobníku poplatkov, ktorý bol súčasťou metodického príručky a táto bola žalovanému zaslaná až po podpise zmluvy o úverovej karte.

Z prehľadu o splácaní úveru súd potom zistil, že ku dňu 4.12.2006 bol žalovanému schválený úverový rámec vo výške 331,94 eur a žalovaný úverový rámec čerpal od tohto dňa najmä výbermi z bankomatu až do 5.9.2008, keď urobil posledný výber z bankomatu pomocou poskytnutej úverovej karty. Od tohto dňa žalovaný úver nečerpal, len splácal. Celkovo boli žalovanému zo strany žalobcu poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2 755,10 eur, ktoré sú uvedené ako debetné operácie pod položkou istina a žalovaný na daný úverový rámec zaplatil sumu 4 318,30 eur (kreditné operácie pod položkou čiastka celkom). Keďže po januári 2011 žalovaný už úver nesplácal pravidelne, bol listom žalobcu zo dňa 26.5.2011 vyzvaný na splatenie celého čerpaného úveru s tým, že celková dlžná čiastka predstavuje sumu 1 019,13 eur a bol vyzvaný k zaplateniu tejto sumy na účet uvedený v liste do 15-tich dní od spisania predmetného listu.

Majúc preukázané tieto skutočnosti dospel súd k presvedčeniu, že žaloba nie je dôvodná.

V tejto súvislosti poukazuje súd na skutočnosť, že sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného ale aj vedľajšieho účastníka, ktorú urobili prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorá sa opiera o argumentáciu Krajského súdu v Nitre vyjadrenú v obdobnej veci v rozsudku sp. zn. 7Co/115/2012 zo dňa 28.2.2013. Je nepochybné, že účastníci uzavreli úverovú zmluvu, ktorá bola typickou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pričom v jej dolnej časti drobným písmom bola obsiahnutá klauzula o súčasnom uzavretí zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Výpoveďou žalovaného bolo preukázané, že jeho vôľa v čase podpisu zmluvy, teda 24.9.2005 uzavretiu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nesmerovala. Aj Okresný súd Martin súhlasí s názorom, že zmluva o revolvingovom úvere nebola individualizovaná pokiaľ ide o náležitosti požadované ustanovením § 4 ods. 2 a 3, v tom čase platného Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a keďže v tejto súvislosti odkazovala len na metodickú príručku, nebola dodržaná zákonom predpísaná písomná forma. Vzhľadom na túto skutočnosť, teda pre nedostatok písomnej formy, ktorá je vyžadovaná ustanovením § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch je podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná.

V prípade neplatného právneho úkonu sa nároky účastníkov spravujú ustanoveniami § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.), ktoré upravujú bezdôvodné obohatenie.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

V zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný okrem iného plnením z neplatného právneho úkonu.

Podľa presvedčenia súdu žalobca mal právo proti žalovanému z neplatne uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere požadovať len to, o čo sa žalovaný na úkor žalobcu obohatil, teda poskytnuté finančné prostriedky, ktoré mu neboli vrátené. Ako však bolo zistené vyššie, žalovaný na splácanie revolvingového úveru žalobcovi poskytol viac finančných prostriedkov ako reálne od žalobcu dostal a čerpal, navyše posledné čerpanie uskutočnil v roku 2008.

V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky, odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

V tomto prípade bola žaloba podaná dňa 23.9.2013 a keďže žalobca poskytol posledné plnenie žalovanému dňa 5.9.2008, keď žalovaný uskutočnil posledný výber z bankomatu, je zrejmé, že žaloba bola podaná po viac ako piatich rokoch od poskytnutia plnenia žalovanému. Keďže žalobca má právo len na vydanie bezdôvodného obohatenia je zrejmé, že žalobu podal po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby a trojročnej objektívnej premlčacej doby. Vzhľadom na námietku žalovaného, že nárok žalobcu je premlčaný, nebolo by možné aj s prihliadnutím na vyššie uvádzanú argumentáciu žalobcovi plnenie vo výške 100,- eur priznať (keby aj mal na takéto plnenie nárok), ale ako súd zistil, žalovaný žalobcovi zaplatil viac ako žalobca žalovanému poskytol. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

V zmysle § 151 ods. 3 O. s. p. súd rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.